

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Айтос, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – АЙТОС, IV СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Й. Дучева

при участието на секретаря Яна Анг. Петкова
като разгледа докладваното от Мария Й. Дучева Административно
наказателно дело № 20232110200046 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Производството по делото е образувано въз основа на жалба от Ш. М. М., ЕГН: *****, адрес: ***, чрез адв.С., против Наказателно постановление №20-0237-000308/26.02.2021г на Началник РУ към ОД МВР–Б., РУ-А., с което за нарушение по чл.20, ал.2 ЗДвП му е наложено адм. наказание „Глоба” в размер на 200 лева.

Жалбоподателят Ш. М. М., редовно призован, не се явява. Не се явява и адв.С.. По делото е постъпило писмено становище делото да се гледа в негово отсъствие.

Административно - наказващият орган Началник РУ към ОД МВР–Б., РУ-А., редовно призован, не се явява, не изпраща представител.

Районна прокуратура Айтос, редовно призована, не изпраща представител.

Жалбата е подадена в предвидения от закона изискуем преклузивен седмодневен срок , от надлежна страна, имаща правен интерес да обжалва, пред компетентен орган , поради което е процесуално допустима и редовна .Като такава е проявила своя суспензивен и деволутивен ефект.

Съдът, след като обстойно прецени събраните по надлежен ред доказателства ,намира за установено от фактическа страна следното :

На 13.10.2019г свид.М. Т., бил на служба, когато около 19,00ч в ОДЧ бил получен сигнал, за ПТП, при което са пострадали животни (овце) на главен път I-6 Б.- С., км. 463 с посока на движение от К. към А.. По случая първоначално било образувано ДП № 2373М-308/2019г на РУ-А., което било прекратено с прокурорско постановление от 24.04.2020г и изпратено в РУ-А. за административно наказване. Въз основа на постановлението на наблюдаващия прокурор на 26.02.2021г АНО издал атакуваното НП № № 20-0237-000308/ 26.02.2021г. на Началник РУ към ОДМВР-Б., РУ- А..

Въз основа на описаната фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Съдът изпълни задълженията си и извърши служебна проверка, в хода на която установи. Производството е по чл.59 и следващите от ЗАНН. Наложена санкция за деяние, третирано като нарушение от ЗДвП. Против издаденото наказателно постановление е подадена жалба от лице, носител на активна правна легитимация, пред компетентен за това съд, спазени са общите и специални изисквания на ЗАНН и НПК в тази насока, предвид което същата се счита процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата се явява основателна.

Настоящото производство е от административно-наказателен характер. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта и НП, и дали е извършено от него виновно. В тежест на административно -наказващия орган (по аргумент от чл. 84 ЗАНН, във връзка с чл. 83, ал. 1 НПК), тъй като именно той е субектът на административно-наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител (така и ППВС № 10/1973 г.). Това произтича и от разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, който препраща към НПК, а съгласно чл. 14, ал. 2 НПК, обвиняемият (в случая нарушителят) се счита за невиновен до доказване на противното. Следва да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН за съставянето на акта и издаването на наказателното постановление, както и сроковете за реализиране на административно-наказателното преследване. В тази насока, настоящият състав намира за необходимо да очертае разликата между

"неправилно" и "незаконосъобразно" НП. Когато в хода на административно-наказателната процедура са били нарушени установените законови норми относно съставянето и реквизитите на акта и НП или същите са били съставени или издадени от некомпетентни за това органи, то издаденото НП следва да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно, независимо дали има извършено административно нарушение (нещо повече - в този случай съдът не е необходимо да се произнася по същество относно извършването на административно нарушение). Следва също така да се отбележи, че съдът следи служебно относно спазването на процесуалните норми по издаване на НП и спазването на сроковете за реализиране на административно-наказателната отговорност. В случай, че при издаването на наказателното постановление са спазени съответните процесуални правила (т. е. има законосъобразно издадено НП), но в хода на съдебното производство по обжалване на НП административно наказващият орган не успее да докаже извършването на нарушението или авторството на нарушителя, то НП следва да бъде отменено, като неправилно. Когато НП е законосъобразно издадено (спазени са процесуалните норми и компетентността на органите) и е правилно (доказано е извършването на нарушението и авторството на дееца), но наложеното наказание не съответства на тежестта на нарушението, НП ще следва да бъде изменено (в съответствие с нормата на чл. 63 ЗАНН).

Проверявайки поотделно съответствието на процесуалните предпоставки при издаване на обжалваното постановление и законосъобразността и обосноваността на наложеното наказание в съответствие с материалните норми, съдът намира: АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи, в изпълнение на делегираните им правомощия по закон. НП е редовно връчено лично на нарушителя на 17.01.2023г съгласно отбелязването направено в текста на НП.

За да се произнесе по жалбата, съдът, предвид вмененото му задължение за цялостна проверка на атакуваното наказателно постановление и АУАН констатира следното: съставеният акт и въз основа на него издаденото НП са съставени при нарушение на императивните разпоредби на чл. 42, съотв. чл. 57 от ЗАНН относно задължителното минимално изискуемо съдържание на АУАН и НП. При издаване на НП е нарушена нормата на чл.42, т.9 ЗАНН, съгласно който в АУАН се вписват „имената и точните адреси на лицата, които са претърпели имуществени вреди от нарушението,

единен граждански номер“. Липсата на тези данни и в текста на НП е нарушила правото за защита на понеслия имуществени вреди от нарушението и поставило съдът в невъзможност да го призове като свидетел за с.з. С оглед обстоятелството, че е реализирано ПТП и е посочено, че са загинали 20бр.овце, безспорно имуществени вреди са настъпили, обаче не е ясно за кого. Свид.Т. също не успя да си спомни чии са били животните след изтеклия период от време. В текста на НП дори не е посочено , че са причинен имуществени вреди, но от обстоятелствената част става ясно, че има щети. Тези обстоятелства следва да се описани в обстоятелствената част на акта и НП, а не да се извличат от приложения по делото писмени доказателства. В случая чл.53, ал.2 ЗАНН не може да бъде приложен, т.к. за да е налице пътно-транспортно произшествие следва да са посочени участниците в него. Т.е. по начина на описание на обстоятелствата в АУАН и НП, не е установено по безспорен начин съставът на извършеното нарушение, т.к. липсват съществени елементи от състава.

На следващо място и за прецизност на изложението следва да се посочи, че в нарушение на чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗДвП, не е направено пълно описание на административното нарушение. Разпоредбата на чл.20, ал.2 от ЗДвП, вменява в задължение на водачите на пътни превозни средства, при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със съС.ието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в съС.ие да спрат пред всяко предвидимо препятствие. В конкретния случай не е ясно и не е установено кое точно от всички изисквания жалбоподателят не е спазил. Дали се е движил с превишена скорост или скоростта е била несъобразна с релефа, атмосферните условия, съС.ието на пътя или на превозното средство.

От всичко до тук изложено следва, че НП страда от съществени пороци /непълноти/, които са нарушили правото на защита на нарушителя и не могат да бъдат санирани в хода на съдебното производство и в този смисъл са основание за отмяна на атакуваното НП без да бъде разглеждан спора по същество.

Не на последно място следва да се има предвид и факта, че НП е връчено на нарушителя повече от две години след датата на издаването му и

повече от четири години след датата на процесното нарушение. Твърдяното нарушение е извършено на **13.10.2019г.** С постановление на АРП е указано издаване на НП на 24.04.2020г, но това е направено едва на 26.02.2021г, а същото е връчено на нарушителя на **17.01.2023г.** В тази връзка съдът счита, че е изтекла и абсолютната давност на наложеното наказание съгласно Т.Постановление №1/ 27.02.2015г на ОСНК на ВКС и ВАС, съгласно което по арг.от чл.11 ЗАНН в адм.наказателното производство се прилагат правилата за абсолютната давност уредени в чл.81, ал.3 НПК, вр.чл.34 ЗАНН.

С оглед на изхода от спора съдът прецени, че на въззивника следва да бъдат присъдени разноски за адв.възнаграждение в какъвто смисъл има и направено искане. По делото е приложено адв.пълномощно (л.8-9), в което не е посочен размер на адв.възнаграждение , поради което съдът прецени според фактическата и правна сложност на спора да присъди разноски в размер на 300лева.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.63 от ЗАНН,съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №20-0237-000308/26.02.2021г на Началник РУ към ОД МВР–Б., РУ-А., с което на Ш. М. М., ЕГН: *****, адрес: ***, за нарушение по чл.20, ал.2 ЗДвП е наложено адм. наказание „Глоба” в размер на 200 лева.

ОСЪЖДА Началник РУ към ОД МВР–Б., РУ-А. **ДА ЗАПЛАТИ** на Ш. М. М., ЕГН: *****, адрес: *** сумата от 300лв./триста лева/ разноски за адв.възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-гр.Бургас в 14 дневен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Районен съд – Айтос: _____